

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	sat	misna nakana
NEDJELJA, 25. veljače DRUGA KORIZMENA NEDJELJA (PAČISTA) Donat Zadarski, Berislav	8.00	† Kata, Mile, Marko Strmotić; † Anka Šulentić; † Liza Mikleušević
	9.30	† Suzana Rajković; U zahvalu ob.
	11.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† iz ob. Remenar; U zahvalu
PONEDJELJAK, 26. veljače Sandra, Branimir	18.30	Za Dragu Štrkalj; † Marina Ilakovac Kveder
UTORAK, 27. veljače Gabrijel od Žalosne Gospe, Donat biskup	18.30	Za obraćenje; † Ivo Vuković; † Antun Glasnović; † Drago i Jelica Bašić; † Anđelko Vlahek; † Suzana Rajković; † Vlasta Vidnić; † Dubravka Carić
SRIJEDA, 28. veljače Roman, Bogoljub	18.30	† Ana i Jozo Riđanović; † Terezija i Milan Nikšić
ČETVRTAK, 29. veljače August, Hilarije	18.30	† Anđelko Lončar; † Marko Berardi
PETAK, 1. ožujka Jadranko, David	18.30	† Elizabeta i Marko Lulić; Za dobročinitelje, volontere i korisnike župnoga Caritasa; † Nada, Sofija, Antun i Zdenko Prebeg; † iz ob. Čavka; † Mira Plehan
SUBOTA, 2. ožujka Lucije, Ines	18.30	Za duhovna zvanja u našoj župi; † Ruža Ivanković
NEDJELJA, 3. ožujka TREĆA KORIZMENA NEDJELJA (BEZIMENA) Marin, Marinko, Kamilo, Anzelmo	8.00	Na nakanu za obitelj
	9.30	† Anton i Lovrenka Cecić
	11.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† Marija i Alojz Gorup

Izdaje: **ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB**
tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail: zupa@malaterezija.hr
Odgovorni urednik: vlč. **MARIO PAVIĆ**, župnik
Uredništvo: **Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić**
Suradnici: **Damir Banić i Ivan Huzjak**
Radno vrijeme župnog ureda: Od utorka do petka, od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati
NEDJELJOM, BLAGDANIMA I DRŽAVNIM PRAZNICIMA ured ne radi.

Za potrebe crkve (župe)

IBAN: HR2023400091110129755

Za potrebe župnog Caritasa

IBAN: HR0823400091511245341

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
1062. God XXVI. 25. veljače 2024.

Tko će protiv nas?

Tko to ima moć učiniti me nesretnim? Tko to može mene „ujesti za srce“? Tko me to može poniziti, obezvrijediti? Samo onaj kojemu ja to dopustim. Bilo je ljudi koji su u najneljudskijim uvjetima u logorima i tamnicama itekako zadržali svoje dostojanstvo, svjesni da ono duboko ljudsko u njima nitko ne može uništiti.

Pavao je to itekako razumio. Puno je toga u životu prošao, kako sâm svjedoči: pretrpio je batine, kamenovanje, šibanje, brodolom, naporna putovanja, opasnost od razbojnika, glad, žeđ, studen, siromaštvo, podmetanja sa strane lažne braće... Međutim, zbog svega toga uopće nije pao u tjeskobu. Veli: „Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?“ Imao je očito u sebi duboku vjeru da živi u skladu sa svojom savješću te da ide putem koji mu je Bog odredio. Duboki je mir bio u njemu. Nije se opterećivao nevoljama. Smatrao je da Bog jednostavno dopušta nevolje i nedaće koje su ograničene ovim vremenom i ovim prostorom. I onda nastavlja: „Ta Bog ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati?“

Ono što se obično naziva ljudskim dostojanstvom, vrijednošću i silnim bogatstvom svake ljudske osobe, za kršćane je zapravo vjera da Bog – unatoč svim nevoljama, strahotama i nepravdama – vodi naš život, baš kao što je vodio život Isusa Krista, koji je, istina, od ljudi bio odbačen i osuđen, ali je bio proslavljen baš zato što je bio vjeran Bogu i svome poslanju. I danas, oni koji imaju tu vjeru, uživaju duboki mir. Tko to ima snagu mene učiniti nesretnim? Moj mir i moja sreća je u meni, pogotovo ako vjerujem da sam u miru s Bogom. Uzaludan je čovjekov trud da ispred sebe (ili ispred svoje djece) ukloni sve zapreke, i učini da mu svi ljudi budu skloni. Mudrije je čovjeku poraditi na tome da on sâm bude čvrst, da pronađe ljepotu i vrijednost vlastitoga života, da potraži onaj mir koji dolazi iznutra, odnosno – u konačnici – od Boga. To je razlog zašto su toliki veliki (duhovni) ljudi živjeli neopterećeno, bez tjeskobe i mržnje. Sjetimo se blaženoga kardinala Stepinca! Takvi su ljudi u jednostavnosti srca doista činiti dobro onima koji ih progone, jer ih pokreće onaj duboki nutarnji mir. Vrijedilo bi taj mir tražiti i po njemu živjeti.

prof. dr. vlč. Zvonko Pažin

www.vjeraidjela.com/2-korizmena-nedjelja-b-tko-ce-protiv-nas/

Htjeli-ne htjeli, utkani smo u svijet koji nismo birali ili ga, pak, nismo željeli takvog kakav jest. Projekcije i bajkovitost, fikcije i imaginacije, osim što katkad mogu djelovati terapijski (a terapija se obično primjenjuje kada je u pitanju bolest), ipak su više izraz nezasićenoga dječjeg apetita negoli svjesnog izbora i opredjeljenja zrelih ljudi. Budući da nam je zbilja opterećena naporima, mukom, stresom i nesigurnošću, rado bismo pobjegli, zatvorili oči i živjeli „negdje drugdje“. No nekoga drugog svijeta za nas nema. Neki idealniji uvjeti za naše „samoostvarenje“ ne postoje, jer da postoje, valjda bismo bili u njima. Valja nam se izboriti za život ovdje i sada, bez uzmicanja, bjegova, zatvaranja očiju ili, pak, povrijeđenosti kojom odbijamo ne samo ružno nego i lijepo. A njega ima i u ovom i ovakvom svijetu. Pogled svoje vjere, a logično i stvarna životna opredjeljenja, kršćanin usmjeruje riječima i primjeru Isusa Krista, posebice u vremenu korizme u kojem se ne distanciramo od života, nego mu radije ulazimo pod kožu s jedne druge, duhovne strane.

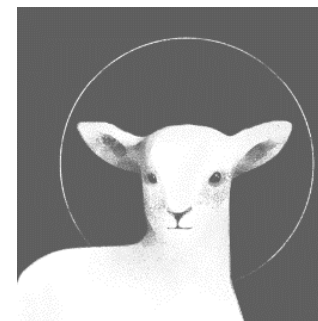
Gorjeti, to je korizma. A to je povlaštena prilika. Samo onaj tko je osjetio slast razdavanja, slast topljenja pred naletom nezaustavljivoga smisla znat će što je to povlaštenost korizmenoga gorenja i svijetljenja. Upravo zbog toga što je ovo povlašteno vrijeme duhovne sabranosti u smislu poniranja u svijet razloga, u svijet odnosa prema vječnom, u svijet Božjeg smisla i promisla, U svijet koji se gradi na sveprisutnoj Božjoj providnosti, opredijeljenost za duhovni program nosi svoje učinke. Na koncu, i vrijedit će samo taj program. Samo će on pred vječnošću imati težinu. Više od svega taj će program htjeti suočiti naše istinsko *ja* s našim lažnim i površnim *ja*. U bjegovima, u kojima već jesmo, naše istinsko *ja* neprestano je potisnuto, zapostavljeno, gumuto u stranu i ostavljeno bez glasa. Zbog toga, međutim, plaćamo visoku cijenu. Ona naša najjistinitija jezgra, koja se ne da zavarati pa ni zavesti, zgurena čuč i boli nas, čeka na oslobođenje i nada se proviriti na površinu na kojoj se obično oholi naše lažno i površno *ja*. Njega tako rado pokazujemo ljudima, premda u sebi ipak znamo tko smo i kakvi smo u stvarnosti. Ta disproporcija i hipokrizija naš je vlastiti grijeh i bol duše koja teži istini i cjelovitosti. Treba nam introspektivni pogled prema stvarnoj i nepomućenoj vlastitoj istini. Duhovni program, međutim, uključuje cjelokupnog čovjeka jer u sebi sabire najsnažnije duhovne kategorije. Ne može se živjeti a ne dodirnuti svoje vlastite rubove, onu protegnutost naših bića od bezdana do ekstaze. Sve smo to mi jedni te isti.

Korizmeni duhovni program otvara nam oči za upoznavanje sebe i Boga koji nas „proteže“ i širi prema našim granicama. Kršćanin, ugledajući se na Isusa, zapravo „ponovno živi“ njegovu sudbinu, prolazi iskušenja i ushićenja, odupire se zavodničtvu i zavodnicima, svojom ljubavlju i dobrotom čini „čuda“, prolazi labirintima pohvala i pokuda, na razmeđu je svjetova, između povlađivanja i pogrđivanja, pred raspećem je i pred Uskrsom ... Na takav način korizma postaje duhovni put rasta i potvrda hoda prema Uskrsu. Sve što je već u nama (od)umrlo, upisano je u klicu Uskrsa. U ovim mijenama i odumiranjima, u nesigurnosti i nestalnosti, uskrsna vjera jedina može unijeti smisao, dati snagu, uliti ulja u posude naših života — dok izgaramo i svijetlimo ... Misterij Uskrsa misterij je ljudskog postojanja kakvo jest i kakvo tek može biti. Ulaženje u taj misterij naša je životna korizma.

S Malom Terezijom kroz korizmu

Sveta Terezija uči da se maleni ne trebaju bojati, jer Isus ih ljubi. Ta bi se poruka mogla shvatiti kao nekakvo zdravstveno osiguranje za malene: budući da ih Isus voli, bit će zaštićeni. Mala Terezija kaže zapravo nešto sasvim drugo, a to je da su maleni pozvani odreći se bilo kakve sigurnosti, čak i one da će biti spašeni; ostaje jedino sigurnost da su ljubljeni i pouzdanje koje im tu sigurnost ulijeva. Terezija nas uči da je predanje ljubavi Božjoj izvor spasonosnoga pouzdanja. Uči u korizmu također znači lišiti se svih osiguranja koja prijete pouzdanju u našem srcu.

www.bitno.net/vjera/duhovnost/sto-tijekom-ove-korizme-mozemo-nauciti-od-sv-josipa-i-male-terezije/

Župni oglasi

1. Svete mise možete upisati do lipnja 2024. godine;
2. Euharistijsko klanjanje bit će u četvrtak, 29. veljače poslije svete mise;
3. Krizmanici i prvopričesnici imaju katehezu po rasporedu;
4. Svakoga dana prilika je za sv. ispovijed od 18 sati do svete mise;
5. Pokornička dimenzija korizme posebno se očituje u pobožnosti Križnog puta kojom se želimo pridružiti Kristu Patniku. **Ovdje u crkvi molimo križni put svakoga petka u 17.50 sati.** Ovoga petka, 1. ožujka pozivamo ministrante, prvopričesnike i roditelje.
6. Zahvaljujemo svima vama koji svojim priložima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBAN HR2023400091110129755;
7. Ove smo godine započeli *Korizmene utorke sa svetom Terezijom od Djeteta Isusa*. **Drugi je takav 27. veljače** uz zaziv „**Terezijo, prožeta revnošću za spas duša**“, **molimo za jedinstvo crkve**. U 18.30 sati sv. misu i pobožnost predvodit će **župnik**. **Nakon pobožnosti će biti mogućnost štovanja relikvija sv. Terezije od Djeteta Isusa**;
8. Ministrantski su susreti subotom u 9.30 sati.
9. U nedjelju, 25. veljače pod misom u 11 sati ugostit ćemo delegaciju iz Gradišća. Predsjednik Hrvatskog kulturnog društva, dr. Stanko Horvath upoznat će nas s djelovanjem Društva i životom Gradišćanskih Hrvata.
10. Uzmite ponuđeni tisak: GLAS KONCILA, MALI KONCIL, KANA, RADOSNA VIJEST i naš župni listić „Trnjanska ruža“.